

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 38. An nec una nec duæ Voluntates sint afferendæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

congruum erant supernaturalia, ut ex rei ^{Sæculum VII}
 veritate Natura humana, & ex modo My- ^{A. C. 645.}
 sterium demonstraretur.

§. XXXVIII.

*An nec una nec duce Voluntates sint
 affirmandæ.*

Pirrhus dixit: Tandem mittamus argu-
 menta subtilia, quæ vulgus non ca-
 pit, & dicamus, Christum esse perfectum
 Deum & simul perfectum Hominem, de
 reliquis omnibus nullatenus solliciti. Si
 ita est, inquit S. Maximus, anathema di-
 cendum Conciliis & SS. Patribus, nos
 jubentibus confiteri, non solum Naturas,
 sed utriusque Naturæ proprietates, id est
 Jesum Christum esse visibilem & invi-
 sibilem, mortalem & immortalem, crea-
 tum & increatum. His docentibus item
 accepimus, duas in Christo esse Volunta-
 tes, easque diversas, unam Divinam,
 Humanam alteram. Satis nobis sit illud,
 dixit Pirrhus, quod Concilia docuerunt,
 & de una vel duabus Voluntatibus sile-
 mus. S. Maximus inter alia respondit:
 Concilia Apollinarem & Arium damna-
 runt propter unius Voluntatis vocem, qua
 uterque utebatur ad Hæresin suam stabi-
 liendam, Apollinaris, ut ostenderet, Car-
 nem esse Verbo Consubstantialem, Arius,
 ut probaret, Filium alterius ac Patrem

p. 167.

Sæculum VII esse Substantiæ. Quomodo ergo Orthodo-
A. C. 645. xi esse possumus, nisi contraria illis con-
fiteamur, quæ Hæretici dixerunt.

Porro ut ostenderet, JESUM Christum habere Voluntatem humanam, suæ Naturæ propriam, S. Maximus probat, quod differentia essentialis Animæ rationalis sit liberum arbitrium, quod sine Voluntate concipi non potest, unde sequitur, Verbum, cum Caro factum est Anima rationali prædita, necessario etiam assumpsisse facultatem volendi, sicut ceteri homines. Id Pirrhus negare non potuit, sed adjecit: *Byzantini* †, cum plures Voluntates naturales admittere non possent, dixerunt, quod Patres Voluntatem Humanam JESU Christo per appropriationem tribuerint. At postquam S. Maximus eum ad explicandam hanc appropriationem compulisset, etiam fateri coegit, quod eam in solo affectu posuerint, ea ratione qua amici tam res prosperas quam adversas amicorum suorum sibi appropriant, quamvis illæ ad se proprie non pertineant. Deinde Pirrho facili negotio demonstravit, Voluntatem homini esse naturalem, cum necesse non sit ut aliquid velle vel nolle discat, quia natura liber est, & ad Imaginem Dei creatus; unde infert sequentia: *Cum Voluntas Naturam hominis constituat, si JESUS Christus non alia ratione*

p. 168.

† nempe Monothelitæ.

Voluntas homini est essentialis.

p. 189.

tione quam simplici affectu illam assum-
psit, necessario sequitur, eum ceteras quo-
que Naturæ Humanæ proprietates non
alia ratione assumpsisse, & exinde, totum
Incarnationis Mysterium esse simulatio-
nem. Porro Sergii Sententia illos da-
mnat, qui duas Voluntates quacunque de-
mum ratione admittunt; atqui vos ipsi
per hanc appropriationem duas Volunta-
tes aliqua ratione admittitis. Præterea
affirmant, illos, qui duas Voluntates
ponunt, etiam ponere duas Personas, at-
qui vos etiam per hanc confictam appro-
piationem duas Voluntates ponitis, ergo
duas Personas admittitis.

Pirrhus deinde dixit: Byzantini non
mala fide ita locuti sunt, sed ut unio-
nem perfectam demonstrarent. S. Maxi-
mus respondit: Ergo Severianis quoque
licebit dicere, se non mala fide unicam
Naturam affirmare, sed ut probent unio-
nem perfectam, & vos armis vestris op-
pugnabunt. Post aliquos deinde Ser-
mones Pirrhum pressit hoc argumento:
Dum dicunt, unicam esse Voluntatem,
fateri coguntur, eam esse vel Divinam,
vel Angelicam, vel Humanam; unde se-
quitur, quod agnoscant Jesum Christum
esse vel Deum tantum, vel Naturæ An-
gelicæ, vel purum Hominem. Ut hac
quæstione se expediret, dixit Pirrhus:
Non dicunt, Voluntatem esse Naturalem,

Sæculum VII *sed tantum Naturam esse Voluntatis ca-*
 A.C. 645. *pacem. S. Maximus: Nihil eis profunt*
 p. 174. *hæ trica. Sic enim Voluntas erit aliquis*
habitus, qui acquiri potest; hunc igitur
JESUS Christus discendo & proficiendo ac-
quisivit, & illi errore Nestorii impli-
cantur. Tum ut probaret, Voluntatem
esse Naturæ fundamentum, addidit:
Vellem ex illis sciscitari, an Pater æter-
nus actus Voluntatis exerceat qua Pater
est, vel qua Deus est? si qua Pater, alio
fit ejus Voluntas ac filii sui necesse est, si
qua Deus, ergo Voluntas Naturam con-
stituit.

Postquam iterum Pirrhus aliqua ex
 SS. Patribus objecisset, eaque S. Maxi-
 mus resolvisset, dixit Pirrhus: *Num hæc*
Doctrina ex Veteri & Novo Testamento
probari potest? Sine dubio potest, retulit
S. Maximus, nam Patres non ex se ipsis
locuti sunt, sed per Spiritus Sancti gra-
tiam, qua erant repleti. Tum ex Evan-
gelio Textus sequentes attulit: In cra-
 Joan. 1. 43. *stinum JESUS voluit ire in Galilaam.*
 Joan. 17. 24. *Volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum.*
 Matt. 27. 34. *Dixit: Sitio. Dederunt ei vinum bi-*
bere cum felle mistum, & cum gustasset,
 Joan. 7. 1. *noluit bibere. Ambulabat JESUS in Ga-*
lilaam, non enim volebat in Judeam am-
bulare. Ex quibus Voluntas humana
probatur, cum ea, quæ JESUS Christus
in his circumstantiis volebat, qualia sunt,
 bibere,

bibere, ambulare, in uno potius quam in Sæculo VII
 altero loco existere, soli Naturæ huma- A. C. 645.
 næ convenient. Illum deinde S. Pauli
 Textum attulit: *Factus obediens usque* p. 179.
ad mortem. Atqui obedientia est actus *Philip. 2. 8.*
 Voluntatis. Et Verba Davidis: quæ a
 S. Paulo ad JESUM Christum transferun-
 tur, *in capite Libri scriptum est de me ut* *Hebr. 10. 7.*
faciam, Deus! Voluntatem tuam. Ecce
venio! Tum ad demonstrandam Volun-
 tatem Divinam: *Jerusalem! quoties vo-* *Matt. 23. 37.*
lui congregare filios tuos, quemadmodum
gallina congregat pullos suos? Sicut enim *Luc 13. 34.*
Pater suscitavit mortuos, sic & Filius, quos
vult vivificat. Et notat S. Maximus
 vocem: *Sic & Filius,* unde eadem Na- *Joan. 5. 21.*
 tura & eadem Voluntas Patris & Filii
 indicatur.

§. XXXIX.

Mennas. Honorius. Et Sophronius
vindicantur.

Fassus est Pirrhus, ex his in JESU Chri-
 sto Voluntates esse Naturales sole
 clarius probari, & adjecit: *Quomodo er-*
go Vigilius Papa recipere potuit Libellum
sibi a Menna Episcopo Constantinopolitano
oblatum, in quo una Voluntas assereba-
tur, idque in Aula Imperatoris secreta,
Senatu præsentate? S. Maximus respondit:
Me vero in admirationem rapit, quod vos,
Patriarchali Dignitate insignes, falsa

p. 181.

G 5

pro-